

Uppenbarelse om Himlen och Helvetet för 7 Ungdomar

De 7 ungdomarna fick se och uppleva Himlen och Helvetet tillsammans i grupp.

När vi översatte inspelningen från kassettband, kunde vi bara översätta 6 av vittnesbörden.

Originaltexten är skriven från en Spansk audioinspelning.

Den Svenska texten är översatt från Engelska.

Besök i Helvetet

--- 1, a Vittnesbördet ---

(Lukas 16: 19-26)

Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde var dag i glädje och fest. Men vid hans port låg en fattig man som hette Lasarus, full av sår. Han längtade efter att få äta sig mätt på det som föll från den rike mannens bord. Ja hundarna kom och slickade hans sår.

Så dog den fattige och fördes av änglarna till platsen vid Abrahams sida. Även den rike dog och begravdes. När han plågades i helvetet, lyfte han blicken och fick se Abraham långt borta och Lasarus hos honom.

Då ropade han, Fader Abraham, förbarma dig över mig och skicka Lasarus att doppa fingerspetsen i vatten för att svalka min tunga, ty jag plågas i denna eld.

Men Abraham svarade: Mitt barn, kom ihåg att du fick ut ditt goda medan du levde, under det att Lasarus fick ut det onda. Nu får han tröst och du plågas. Och till detta kommer att det är en stor gapande klyfta mellan oss och er, för att de som vill gå över härifrån till er inte skall kunna det och för att inte heller någon därifrån skall kunna komma över till oss.

Bibeln, Guds ord, talar mycket tydligt om himlen och helvetet. I det avsnitt som vi just har läst, berättar Herren om två platser: himlen och helvetet, fördömelse eller frälsning. Det finns

ingen plats mitt i mellan. Skärselden existerar inte. Någon mellanstation existerar inte där människor skulle befinna sig efter att de lämnat jorden för att fortsätta till himlen, Bibeln är mycket tydlig med detta.

(11, e april 1995).

Gud gav oss en uppenbarelse som för alltid förändrade vår livsinriktning. Vi hade precis lärt känna Gud och Hans Ord. Vi är sju ungdomar till vilka Gud har gett privilegiet och det stora ansvaret att dela denna uppenbarelse för världen.

Allt började ungefär klockan 10:00 på förmiddagen. Vi bad och var färdiga att fara ut på en picknick senare under dagen. Helt plötsligt omkring klockan 10:00, lyste ett starkt vitt ljus rakt in genom ett fönster. När ljuset uppenbarades började vi alla på en gång tala i tungor, vi blev döpta i den Helige Ande.

Just då blev vi alla överraskade och fascinerade av det vi såg. Det härliga ljuset lyste upp hela rummet. Ljuset var mycket starkare än ljuset från solen. Mitt i ljuset såg vi en skara änglar klädda i vita kläder. Änglarna var så vackra, stora och mycket stiliga.

Mitt bland alla änglarna såg vi något förunderligt – konturen av en Man. Den här figuren var en speciell varelse, en man som var klädd i en mycket vit mantel och klädnad. Hans hår var som guldtrådar. Vi kunde inte se hans ansikte det strålade så starkt. Ändå kunde vi se att han hade ett bälte i guld runt midjan med guldtext där det stod: *"Kungars Kung och Herrars Herre."* Han hade sandaler i rent guld på sina fötter och hans skönhet saknar dess jämlike. När vi såg närvaron av denna Man, föll vi alla ner på våra knän.

Sedan hörde vi Hans röst. Rösten var mycket speciell och underbar; varje ord föll ner i våra hjärtan som ett tveeggat svärd, precis som det står skrivet i Guds ord (Hebreerbrevet 4: 12). Han talade till oss mycket enkelt men med kraftfulla ord. Han talade till oss hörbart, *"Mina små barn, var inte rädda, Jag är Jesus från Nasaret, och jag besöker er för att visa er ett mysterium så att ni kan visa och berätta för städer, nationer, kommuner, kyrkor och alla platser. Vart jag säger att ni skall gå, dit går ni, och dit jag säger att ni inte skall gå, dit går ni inte"*.

Den Heliga Bibeln, Guds Ord, säger i Joel 2: 28 *"Det skall ske därefter att jag skall utgjuta min ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era unga män skall se syner"*.

Sedan hände något märkligt, en klippa kom fram [uppenbarade sig] mitt i rummet, Herren som var med oss förde oss upp på klippan.

Klippan var ungefär 20 cm hög över golvet, och ett stort hål blev synligt i golvet. Det var stort, svart, hemskt och ihåligt, liknande en grotta. Snart föll vi ner genom klippan och for neråt genom hålet i golvet. Det var mörkt och det ledde oss till jordens centrum.

Vi var så rädda medan vi befann oss i detta dunkla mörker! Vi var så rädda att vi sade till Herren, *"Herre vi vill inte gå till den platsen! Tag oss inte till den platsen Herre, snälla! Ta*

ut oss härifrån”! Herren svarade oss med en vacker och medlidsam röst, **”Den här erfarenheten är nödvändig så att ni kan se och berätta för andra”**.

Vi befann oss i en trattformad tunnel, vi stirrade och såg skuggor, demoner och olika figurer som förflyttade sig mellan olika platser. Vi fortsatte djupare och djupare ner. Inom några sekunder upplevde vi en tomhet och en stark fruktan.

Vi anlände till någon slags grotta; till en hemsk dörr, som en labyrint. Vi ville inte gå in. Vi kände en fruktansvärd lukt och en hetta som chockerade oss. När vi kom in såg vi hemska saker, skrämmande händelser. Hela platsen var innesluten i eldslågor; och mitt i eldsflammorna fanns det tusentals människokroppar. De led i stor plåga. Synen var så skrämmande att vi inte ville se det som visades för oss.

Platsen var uppdelad i olika sektioner av plåga och lidanden. En av de första sektionerna som Herren tillät oss att se var **”Kittel dalen”**, som vi själva kallade den. Där fanns miljoner kittlar [eldgropar]. Kittlarna var nersänkta till marknivå; var och en av dem brann med lava på insidan. Inuti varje kittel fanns själen till en person som hade dött och hamnat till helvetet.

Så fort någon själ såg Herren, började de ropa och skrika, *”Herre, ha nåd med oss! Herre ge mig en chans att få komma ut från denna plats! Herre ta ut mig och jag vill berätta för världen att denna plats är verklig”!* Men Herren tittade inte ens på dem. Där fanns miljoner män, kvinnor och unga människor på denna plats. Vi såg också homosexuella och drinkare som plågades. Vi såg alla dessa människor ropa i svår smärta.

Det var chockerande för oss att se hur deras kroppar var förstörda. Maskar kröp in och ut ur deras tomma ögonhålor, ur munnen, öronen; de trängde genom skinnet över hela deras kropp. Detta fullbordar skriften i Guds ord som det står skrivet i Jesaja 66: 24, *”Och de skall gå ut och se liken av de människor som har avfallit från mig. Deras mask skall inte dö och deras eld skall inte utsläckas. De skall vara en vämjelse för alla människor”*. Också i Markus 9: 44, *”Där masken deras inte dör och elden inte slocknar”*. [Från grundtexten]. Vi var skrämnda av det vi såg. Vi såg eldslågor som var mellan 2,7 till 3,6 meter höga. I varje eldslåga fanns en människas själ som hade dött och hamnat till helvetet.

Herren tillät oss att få se en man som fanns i en av kittlarna. Han var upp och ner, köttet från hans ansikte föll i bitar. Han fortsatte uppmärksamt att titta på Herren; sedan började han ropa och kallade på Jesu namn. Han sade, *”Herre ha nåd! Herre ge mig en chans! Herre tag ut mig från denna plats”!* Men Herren Jesus ville inte titta på honom. Jesus vände ryggen till honom. När Jesus gjorde det, började mannen att förbanna och häda Herren. Den här mannen var John Lennon, medlem av den sataniska musikgruppen *”The Beatles”*. John Lennon var en man som hånade och drev gäck med Herren under sin livstid. Han sade att Kristna skulle försvinna och att Jesus Kristus skulle bli glömd av alla. Dock, i dag är den mannen i helvetet och Jesus Kristus lever! De Kristna har inte heller försvunnit.

Vi började vandra utmed utkanten av platsen, själar sträckte ut sina händer mot oss och tiggde om nåd. De bad att Jesus skulle ta dem ut därifrån, men Herren tittade aldrig mot dem.

Sedan fortsatte vi genom olika sektioner. Vi kom till den värsta avdelningen i helvetet, där de värsta plågorna äger rum; helvetets centrum. Den mest koncentrerade formen av plåga; sådan plåga att ingen mänsklig varelse kan beskriva det. De enda människorna här var de som kände Jesus och Guds ord. Där fanns pastorer, evangelister, missionärer, och alla olika människor som en gång hade tagit emot Jesus och kände till sanningen, men hade levt ett dubbelliv.

Där fanns också avfallingar; deras lidande var tusen gånger värre än för någon annan. De ropade och bad Herren om nåd, men Herrens ord säger i Hebreerbrevet 10: 26-27, *"Men om vi syndar med vett och vilja sedan vi fått kunskap om sanningen, finns det inte längre något offer för synder, utan en fruktansvärd väntan på domen och en förtärande eld, som skall uppsluka motståndarna"*.

Själarna som fanns där hade predikat, fastat, sjungit och lyft sina händer i kyrkan men på deras gator och i hemmen levde de i äktenskapsbrott, otukt, lögn och stöld [röva, plundring]. Vi kan inte ljuga inför Gud. Bibeln säger att den som har fått mycket av honom skall också krävas mycket. (Lukas 12: 48).

Sedan tillät Gud oss att få se två kvinnor som en gång hade varit Kristna systrar på jorden, men de levde inte ett rättfärdigt liv inför Herren. Den ena sade till den andra, *"Du förbannade krake! Det är ditt fel att jag är på denna plats! Du predikade inte ett heligt evangelium för mig! Och eftersom du inte berättade om sanningen [sanningen är Jesus] för mig, är jag nu här i helvetet"*! Detta sade de till varandra mitt i eldslågorna, och de hatade varandra på grund av att ingen kärlek, barmhärtighet eller förlåtelse finns i helvetet.

Där fanns tusentals själar som hade känt till Guds ord, men deras liv var inte rent inför Herrens heliga närvaro. *"Man kan inte leka med Gud ej heller med helvetets eld,"* sade Herren. Han sade också, *"Mina söner, Allt lidande på jorden koncentrerad till en och samma plats är inget, INGENTING jämfört med det lidande som en person får stå ut med i den lindrigaste delen av helvetet"*. Om det är så hemskt för dem som lider minst i helvetet, hur mycket värre är då inte lidandet i helvetets centrum, för dem som en gång kände Herrens Ord men vände sig bort ifrån det. Sedan sade Herren att man kan leka med elden på jorden, men aldrig med helvetets eld.

Vi fortsatte vandringen genom olika platser och Herren visade oss många olika folk. Vi såg att allt folket där hade ungefär sex olika slags lidanden. Det fanns folk som plågades av demoner med olika slags bestraffningar. En hemsk bestraffning var att de själv sade; *"Kom ihåg när de predikade för dig, när du hörde Guds Ord, kom ihåg att de talade om för dig om helvetet och att du skrattade åt det"*! Deras eget samvete plågade dem; precis som maskarna som trängde genom deras kroppar, och som den förtärande eld som var tusen och tusen gånger hetare än vad vi känner till. Detta är den belöning som djävulen har för alla som söker och följer honom.

Herrens Ord säger i Uppenbarelseboken 21: 8, *"Men de fega, de otroende och de skändliga [skamliga], mördarna, de otuktiga, trollkarlarna, avgudadyrkarna och alla lögnare skall få sin del i sjön som brinner med eld och svavel. Detta är den andra döden"*.

Sedan visade Herren oss en man som hade mördat sex människor. Dessa sex människor var nu runt omkring honom, de ropade och sade, *"Det är ditt fel att vi alla är på denna plats, DITT FEL!"* Mördaren försökte täcka för sina öron för han ville inte lyssna på dem, men han kunde inte undgå att lyssna på dem för i helvetet är dina sinnen mycket känsligare.

Själar på denna plats plågades av en outhärdlig törst efter vatten som inte kan bli tillfredställd på något vis; som Bibelberättelsen om Lazarus och den rike mannen. (Lukas 16: 19). Den rike mannen i helvetet ville bara ha en enda liten droppe vatten, det hade varit tillräckligt. Herrens Ord säger i Jesaja 34: 9, *"Då blir Edoms bäckar förvandlade till tjära och dess jord till svavel, dess land blir till brinnande tjära"*.

På den här platsen befann sig varje själ mitt i elden. Människorna såg en hägring av kristallklara floder mitt i elden; men när de försökte sträcka sig efter dem, förvandlades floden till eld. De såg också träd vars frukter innehöll vatten, men när de försökte ta dem brände de sina händer och demoner förlöjligade dem.

Sedan förde Gud oss till en plats som var mycket värre än de andra platserna vi hade sett. Vi såg sjön med eld och svavel. På ena sidan av den fanns en mindre sjö. I den mindre sjön fanns miljoner och miljoner och miljoner själar som tiggde Herren att ha förbarmande över dem. De sade till Honom, *"Herre, var så vänlig! Tag ut oss härifrån, om bara för ett litet ögonblick! Var snäll och ge mig chansen att få komma ut!"* Dock, Herren kunde inte göra något för dem för domen var redan fastställd.

Bland dessa miljoner och miljoner människor, tillät Herren oss att få se en man vars kropp var till hälften nersänkt i den brinnande sjön. Herren lät oss förstå och veta hans tankar. Mannen hette Mark. Vi var förundrade över det som den här mannen sade till sig själv. Vi lärde oss en evig läxa när vi hörde hans följande tankar, *"Jag skulle ge vad som helst för att få vara i ert ställe nu! Jag skulle ge vad som helst för att få komma tillbaka till jorden bara för en minut. Jag skulle inte bry mig om ifall jag vore den mest miserabla, den mest sjuka, den mest hatade, eller den fattigaste mannen i världen, jag skulle ge vad som helst för att få komma tillbaka! Bara för en minut på jorden"*. Herren höll min hand. Jesus svarade på Marks tankar och sade, *"Mark, varför vill du komma tillbaka till jorden bara för en endaste minut?"* Med ett rop och en plågad röst sade han till Jesus, *"Herre, jag skulle ge vad som helst för att få komma tillbaka till jorden för en enda minut, bara för att ångra mig och bli frälst"*.

När Herren hörde det Mark hade sagt, såg jag att blod kom från Jesu sår och Hans ögon fylldes med tårar när han sade, *"Mark, det är för sent för dig! Maskar kommer att vara din bädd och maskar kommer att täcka dig!"* (Jesaja 14: 11) När Herren sade detta till honom,

sjönk han ner i sjön för evigt. Sorgligt, men alla dessa själar har inget mera hopp. Bara vi på jorden har möjlighet att göra bättring idag, komma till himlen och vara med Herren Jesus Kristus.

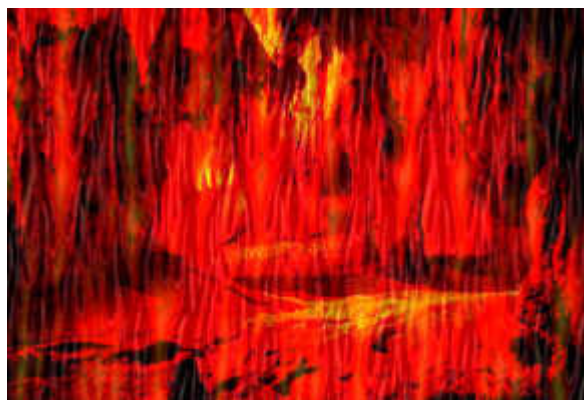
Jag lämnar nu över till min syster för att fortsätta med detta vittnesbörd, tack.

--- 2, a Vittnesbördet, Lupe ---

Gud välsigne er älskade bröder. Låt oss läsa Herrens Ord från Psalm 18: 10. *"Han sänkte himlen och för ner, mörka moln var under hans fötter."* När Herren sträckte ut sin hand, fattade jag Hans hand och vi började fara neråt genom tunneln. Tunneln blev mörkare och mörkare tills att jag inte längre kunde se den andra handen, den som jag inte höll i Herrens hand.

Plötsligt passerade vi något mörkt som gnistrade; och som också förde oväsen. Mörkret var så kompakt att det inte gick att urskilja tunnelns väggar. Nerfärden var så snabb att det kändes som om själen separerade från min kropp.

Snart kände jag en mycket ruttet lukt; som lukten av ruttet fisk. Lukten blev mycket värre hela tiden. Sedan hörde jag rösten av miljoner och miljoner människors själar. De ropade oavbrutet, skrek och jämrade sig. Jag var så rädd att jag vände mig mot Herren och sade, *"Herre vart för du mig? Herre ha förbarmande med mig! Var snäll och ha nåd med mig!"* Herren bara svarade, *"Det är nödvändigt att du får se detta, så du kan berätta för andra"*.

Vi fortsatte ner genom denna trattformade tunnel tills vi kom till en plats som var fullständigt mörkt. Precis som om en tung gardin drogs bort från mina ögon, såg jag miljoner och miljoner eldslågor. Även värre än så, jag hörde alla plågsamma rop men kunde inte se någon. Jag var verkligen rädd. Jag sade till Herren, *"Snälla, Herre ha nåd med mig! Snälla Herre, ha nåd med mig! Tag mig inte till denna plats! Förlåt mig!"* Just då tänkte jag inte på att jag bara var en besökare i helvetet, jag trodde att det var räkenskapsdagen

[domedagen]. Jag skakade våldsamt där jag stod inför Herren, för jag trodde verkligen att detta var slutet på mitt liv.

Vi drog oss närmare en stor eld framför oss; den var stor och brann våldsamt. Jag fortsatte sakta att gå neråt, jag såg massor av eldslågor och hörde miljoner själar som ropade med en röst.

Jag såg ett bord i trä som inte brann upp i elden. På bordet fanns något som liknade ölf flaskor. De såg uppfriskande ut men de var fulla av eld. När jag såg på detta kom det plötsligt fram en man. Hans kött var nästan helt förstört och det som fanns kvar av kläderna var smutsigt och brann. Han hade förlorat sina ögon, sin

mun, och allt sitt hår i elden. Han kunde se mig även om han saknade ögon. Jag vill berätta för dig, det är människans själ som tänker, tar beslut och verkligen ser, inte din naturliga kropp.

Mannen sträckte ut sin magra hand mot Herren och började ropa, han sade, *"Herre, ha nåd med mig! Herre, ha nåd med mig! Jag har ont! Jag brinner! Var snäll och ha nåd med mig och ta ut mig från denna plats!"* Herren såg på honom med medlidande, då kände jag något varmt i min hand. Jag tittade, det var blod, Jesu blod! Herrens blod rann från hans hand medan han tittade på mannen som plågades innesluten i lågorna.

Sedan vände mannen sin blick mot bordet och vandrade bort till flaskorna. Han tog tag i en flaska, men när han skulle dricka från den då välldes det ut eld och rök ur flaskan. Han vände bort huvudet och skrek som jag aldrig förr hört någon skrika. Han ropade i sådan stor smärta och sorg och började sedan dricka det som fanns i flaskan. Men flaskan var full av syra och hans hals blev helt förstörd av det. Ni förstår, syran passerade genom hans mage och det smärtade honom.

Talet 666 fanns inristat på hans panna. På hans bröst fanns en metallplatta av en okänd metall som inte kunde bli förstörd av elden eller av maskarna. Det fanns något skrivet på plattan men vi kunde inte förstå texten. Herren i Sin nåd gav oss uttydningen av det som stod på plattan. **"Jag är här för att jag är en drinkare."** Han bad Herren om nåd, men Guds Ord säger mycket tydligt i Första Korintierbrevet 6: 10, *"... varken tjuvar eller giriga, varken drinkare, förtalare eller utsugare skall ärva Guds rike"*.

Herren visade mig den här mannens sista tid på jorden, precis som i en film. Det var som på en stor TV-skärm där hans sista sekunder visades innan han dog. Mannen hette Luis och han befann sig på en krog [där alkohol serveras]. Jag såg samma bord och samma flaskor i krogen. Runt omkring bordet fanns hans vänner. (Jag vill bara berätta för dig nu, det finns bara EN SANN VÄN, och hans namn är JESUS KRISTUS, Han är den trofaste vännen). Luis drack och hans vänner var redan druckna. Hans bästa vän tog en flaska, slog sönder den och började skära Luis med den. När han såg Luis ligga på golvet sprang han sin väg, men Luis blödde till döds på golvet. Det mest tråkiga var att han dog utan Herren.

Mitt i allt detta när alla själarna ropade i helvetet, frågade jag Herren, *"O Herre, var snäll och berätta för mig, kände den här mannen till dig? Kände han till din frälsning?"* Herren svarade sorgset, ***"Ja Lupe, han kände mig. Han accepterade mig som sin personliga frälsare, men han tjänade inte mig"***. Då kände jag en ännu större fruktan. Luis ropade ännu högre och skrek, *"Herre det gör ont! Det gör ont! Var barmhärtig mot mig!"* Han sträckte sin hand mot Herren, men Jesus tog min hand i stället och vi gick bort från lågorna. Lågorna som slickade Luis blev ännu våldsammare och han ropade ännu högre, *"Ha nåd med mig! Ha nåd med mig!"* Sedan var han förlorad i lågorna.

Vi fortsatte vidare, den här platsen var så stor och skrämmande! Vi kom till en annan eldslåga och jag sade till Herren, *"Herre, nej! Var snäll jag vill inte se mera av detta! Jag ber dig att du förlåter mig! Var snäll och förlåt mig! Jag vill inte se detta!"* Jag slöt mina ögon, men det hjälpte inte, med öppna eller slutna ögon såg jag ändå allt. Lågan började långsamt bli mindre och jag kunde se en kvinna. Hon var övertäckt med jord, och jorden var

full av maskar. Hon hade mycket lite hår kvar, hon var inbakad med jord som kryllade av maskar. Hon var helt attackerad av maskar och hon ropade, *"Herre ha nåd med mig! Herre ha nåd med mig, förlåt mig! Se på mig! Det gör ont! Ha nåd med mig! Tag bort dessa maskar! Tag bort mig från denna plåga för det smärtar så mycket"*! Herren såg på henne med stor sorg. När vi höll Herrens hand kunde vi känna den smärta och sorg i Herrens hjärta för alla de förlorade själarna som brinner för evigt i helvetets lågor.

Den här kvinnan hade inga ögon eller läppar, men hon kunde fortfarande se och känna; men smärtan var kraftigare. Hon hade en flaska i sina händer, full med syra, men hon trodde att det var parfym. Jag såg att det var syra och varje gång hon sprayade sin kropp brände det henne. Ändå så fortsatte hon att spraya det på sin kropp om och om igen. Hon sade hela tiden att det var en dyrbar parfym. Hon trodde också att hon hade ett vackert halsband, men allt jag såg var ormar som ringlade sig runt hennes hals. Hon trodde också att hon bar dyra armband, men jag såg att det var maskar, omkring 30 cm långa, som våldsamt kröp i hennes ben. Hon sade att juvelerna var allt hon hade, men jag såg skorpioner och maskar över hela hennes kropp. Hon hade en metallplatta liksom alla andra i helvetet hade. Där stod det, *"Jag är här på grund av stöld [rån]"*.

Den här kvinnan hade ingen ånger för sin synd. Herren frågade henne, *"Magdalena, varför är du på denna plats"*? Hon svarade, *"Det gjorde mig inget att jag stal från andra. Det enda jag brydde mig om var att få ha mina juveler och att få tag på mera dyrbara parfym. Jag brydde mig inte om vem jag rånade, så länge jag såg bra ut"*.

Jag höll Kristus i handen när jag såg hur maskar borrar sig genom hela hennes kropp. Magdalena vände sig om för att leta efter något. Jag frågade Herren en gång till, *"Herre, kände den här personen dig?"* Herren svarade, *"Ja, hon kände mig"*.

Magdalena fortsatte att se sig omkring, hon sade, *"Herre, var är den kvinnan som berättade om dig för mig? Var är hon? Jag har varit i helvetet i 15 år nu"*. Alla människor i helvetet kommer i håg allt. Magdalena fortsatte att fråga, *"Var är den kvinnan? Jag kan inte se henne!"* Jag visste att hennes kropp inte kunde vrida sig runt, för hennes kött förblev i samma position. Hon försökte se in i andra eldslågor för att titta efter den kvinna som hade talat med henne om Gud. Herren svarade henne, *"Nej, Nej, Magdalena, hon är inte här. Den kvinnan som berättade för dig om mig, är tillsammans med mig i Himlens Kungarike"*.

När hon hörde det slängde hon sig ner i eldslågorna som brände henne ännu mer. Hennes metallplatta fördömde henne som en tjuv. Jag vill att du skall läsa Jesaja 3: 24. *"Det skall bli stank i stället för ljuvlig doft, rep i stället för bälte, skalligt huvud i stället för fint uppsatt hår, hölje av säcktyg i stället för högtidsmantel, märken av brännjärn i stället för skönhet."*

När vi fortsatte vandra tillsammans med Herren, såg jag en mycket stor pelare som var fylld med maskar. Runt omkring den fanns en rutschbana i rödglödande metall. På pelaren fanns en välupplyst skylt som syntes från alla håll. På skylten stod det, *"Välkommen alla lögnare och skvallrare"*. Vid slutet av rutschbanan fanns en kokande lagun. Det såg ut som brinnande svavel. Sedan såg jag en fullständigt naken person som kom ner för rutschbanan. När människor gled ner, brändes deras skinn bort och fastnade i rutschbanan. När de föll ner

i den brinnande lagunen, svällde deras tunga upp tills den exploderade och maskar kom i stället för tungan. Här började deras plåga. Guds Ord säger i Psalm 73: 18-19 *"På hal mark ställer du dem, du störtar ner dem i fördärvet. Hur plötsligt går de inte under! De förgås och får en ände med förskräckelse"*.

Efter att vi sett detta kom vi tillbaka från helvetet. Jag vill bara berätta för dig att himlen och helvetet är mera verkligt än den fysiska värld som vi känner till. Det är här som du bestämmer vilken riktning du vill gå; att tillbringa evigheten tillsammans med Jesus eller i ett brinnande helvete. Herren fortsatte att säga till oss, ***"Ty utan helgelse kommer ingen att se Herren, ty utan helgelse kommer ingen att se Herren"***. (Hebreerbrevet 12: 14). Därför säger jag till dig samma sak nu, **Utan helgelse kan du inte se Herren**".

--- 3, e Vittnesbördet, Sandra ---

Låt oss gå till Herrens Ord i Matteus 10: 28, *"Var inte rädda för dem som dödar kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan fördärva både själ och kropp i Gehenna"*.

När helst en själ anländer till helvetet, får den personen en dödens kropp. Herren Jesus tog mig vid handen och vi började fara neråt genom en mycket mörk tunnel som ledde till jordens centrum. Vi kom till en plats där det fanns flera dörrar; en av dem öppnade sig och vi for in tillsammans med Herren. Jag släppte inte Herrens hand, jag visste att om jag gjorde det så skulle jag bli kvar i helvetet för alltid.

Det första jag såg när vi hade kommit in genom dörren var en enormt stor vägg. Tusentals människor var upphängda i sina huvuden i krokar och med bojar som höll fast deras händer vid väggen. Vi såg också många tusentals människor som stod mitt i lågorna överallt.

Vi gick fram till en av lågorna som sakta tonade ner. Snart kunde jag se en person inne i lågan, och när han talade förstod jag att det var en man. Mannen hade en prästräkt, som var fullständigt smutsig och skrynklig. Maskar slingrade sig in och ut över hela mannens kropp. Han såg förkolnad ut, bränd av eld. Hans ögon såg ut att vara utplockade och hans kött smälte och föll ner på marken. Men när hans kött fallit av, växte det ut på nytt och hela proceduren började om på nytt.

När han såg Jesus sade han, *"Herre ha nåd med mig, ha nåd med mig! Var snäll och släpp ut mig härifrån bara för en liten stund! Bara en minut"*! På mannens bröst fanns en metallplatta med texten, **"Jag är här på grund av stöld"**.

När Jesus kom närmare, frågade han mannen, ***"Vad heter du?"*** Mannen svarade, *"Andrew, mitt namn är Andrew, Herre"*. Herren frågade honom, ***"Hur länge har du varit här?"*** Andrew svarade, *"Jag har varit här en lång tid"*. Mannen började berätta sin historia. Han

berättade att han hade ansvaret för att samla in tionde och att organisera penning distributionen till de fattiga i hans Katolska kyrka. Men han stal pengarna i stället. Med medlidande i blicken frågade Herren mannen, **”Andrew, har du någon gång hört evangelium?”** Andrew svarade, *”Ja Herre, det var en Kristen kvinna som en gång kom till kyrkan och hon predikade evangelium, men jag ville inte acceptera det. Jag ville inte tro på det, men jag tror det nu! Nu tror jag att det är verkligt! Var snäll Herre, ta ut mig härifrån, om bara för ett litet ögonblick!”*

När vi talade med varandra, började maskar krypa genom hans ögonhålor, ut genom öronen, och in genom hans mun på nytt. Han försökte fösa bort dem med händerna men det var omöjligt. Han ropade fruktansvärt och tiggde Gud om nåd. Han fortsatte att be Jesus att ta ut honom från denna plats. Även värre än så, där fanns demoner som plågade honom, hela tiden stack de honom med sina spjut. Demonerna liknade de leksaksdockor vi har på jorden som kallas **”The Jordanos”**. [Saknar motsvarande svenskt namn]. Jag såg dockorna i helvetet, men de var inte dockor längre, de var levande och demoniska. De var ungefär 90 cm höga och hade vassa tänder. Blod kom ut ur deras mun och deras ögon var fullständigt röda.

De stack Andrew med all sin makt, liksom alla andra som var på denna plats i helvetet. När jag såg detta, frågade jag Herren hur det kunde vara möjligt att dockorna på jorden såg precis lika ut som demonerna. Herren sade att dessa var vemods andar. [Sorgsenhet - Bedrövelse].

När vi fortsatte såg vi tusentals människor som plågades. När helst en själ såg Herren, försökte de nå honom med sina magra händer. Jag lade märke till en kvinna som började ropa när hon såg Jesus. Hon skrek, *”Herre, var snäll och ha nåd med mig! Tag ut mig från denna plats!”* Hon led mycket och hon sträckte sina händer mot Jesus. Hon fortsatte att tigga honom att ta ut henne från denna plats bara en sekund. Hon var helt naken och var täckt med jord. Hennes hår var smutsigt och maskar slingrade sig upp och ner utmed hennes kropp. Hon försökte skrapa bort dem med sina händer, men varje gång hon gjorde det så förökade de sig ännu mer. Maskarna var ungefär 15-20 cm långa. Herrens Ord säger i Markus 9: 44, *”Där deras mask inte dör och elden inte släcks”*.

Det var så hemskt att se denna kvinna och att lyssna till hennes rop när maskarna glupskt åt hennes kött. Hon hade en metallplatta insatt på sitt bröst som inte kunde förstöras i elden. Där stod det, **”Jag är här på grund av otukt”** [hor]. I förhållande till sin synd, drevs den här kvinnan i helvetet att utföra otukt med en äcklig fet orm. Ormen hade långa taggar runt om kroppen, ungefär 15-20 cm långa. Ormen trängde sig in i hennes privata delar och upp genom kroppen till hennes strupe. När ormen trängde sig in i henne, började hon skrika.

Hon tiggde Herren ännu mera intensivt att ta ut henne från denna plats, *”Herre, jag är här på grund av otukt, jag har varit här i sju år sedan jag dog i AIDS. Jag hade sex älskare, och jag är här för otukt”*. I helvetet upprepade hon sin synd om och om igen. Hon hade ingen vila dag eller natt, hon led på samma sätt hela tiden. Hon försökte sträcka sina händer mot Herren, men Herren sade, **”Blanca, det är för sent för dig. Maskar skall vara din bädd, och**

maskar skall överskylla dig". (Jesaja 14: 11) När Herren sade dessa ord, täckte en eldfilt henne, och jag kunde inte längre se henne.

Vi vandrade vidare och såg tusentals och tusentals människor. Där fanns unga, vuxna och äldre människor som led i plågor. Vi kom till en plats som liknade en stor simbassäng i eld, med tusentals män och kvinnor i den. Alla hade en metallplatta på bröstet där det stod: **"Jag är här för att jag inte gett tionde och offer"**. När jag läste det, frågade jag Herren, *"Herre, hur kan det vara möjligt att människor är här för den orsaken"*? Herren svarade, **"Ja, för att dessa människor tänkte att tionde och offer inte var viktigt, men mitt Ord visar att det är en befallning"**. I Malaki 3: 8-9 står det, *"Får en människa stjäl från Gud? Ändå stjäl ni från mig. Ni säger: Vad har vi stulit från dig? Tionde och offergåvor. Förbannelse har drabbat er, ty ni och hela folket stjäl från mig"*.

Herren sade till mig att när Hans folk håller tillbaka sitt tionde, då stannar Herrens arbete upp, och evangelium blir inte predikat. Människorna på denna plats plågades tusen gånger värre än andra, för de kände till Herrens ord men lydde inte.

Vi fortsatte vidare och Herren visade mig en man. Jag såg honom från midjan och till hans huvud, jag såg i en vision hur han dog. Han hette Rogelio. Han var i en bil när en person gick fram till honom och predikade evangelium för honom och gav honom en bibel. Men Rogelio ignorerade personens varning och körde i väg, utan att veta att han skulle krascha med sin bil några minuter senare. Bilen körde ner för ett stup, och han dog kort därefter.

I det ögonblick han kraschade med bilen, öppnades Bibeln till Uppenbarelseboken 21: 8, *"Men de feiga, de otroende och de skändliga, mördarna, de otuktiga, trollkarlarna, avgudadyrkarna och alla lögnare skall få sin del i sjön som brinner av eld och svavel. Detta är den andra döden"*. När Rogelio läste bibelversen, dog han och kom till helvetet.

Han hade bara varit där i tre månader och hade fortfarande en del kött kvar i ansiktet. Han plågades som alla andra. Först visste han inte att han var i helvetet. Jag tror att när denna kristen kom till honom vid bilen, var det nog hans enda och sista chans att acceptera Jesus som Herre. På samma sätt som många andra har fått tillfälle att acceptera Honom. I dag bjuder jag dig att öppna ditt hjärta för Jesus; bara Han är vägen, sanningen och livet. (Johannes 14; 6) Bara genom Honom kan vi bli frälsta till Himlens Kungarike. (Apostlagärningarna 4: 12) Herren ber oss också att följa Honom i helgelse och ära. Gud välsigne dig.

--- 4'e Vittnesbördet ---

Gud välsigne er bröder. När Herren tog min hand, då såg jag att jag stod på en klippa och bakom oss såg jag en ängel. Vi började fara neråt genom en tunnel med en mycket hög hastighet. Snabbt vände jag mig om och såg att ängeln var borta, jag blev så rädd. Jag frågade Herren, *"Herre, var är ängeln? Varför är han inte här längre"*? Herren sade, **"Han kan inte följa med dit vi går"**.

Vi fortsatte neråt och stannade snabbt som en hiss. Jag såg flera tunnlar; vi gick genom den som min syster Sandra talade om. Tunneln där människor hängde i krokarna från huvudet och handfångslen vid händerna. Väggen där människorna fanns såg ut att vara oändligt långt. Miljoner människor hängde där. De hade maskar över hela kroppen. Jag tittade längre bort och såg att det fanns en till vägg, likadan som denna. Jag sade till Herren, *"Herre, Det finns så många människor här"*! På en gång kom ett bibelord till mig, ett som jag inte kände till. Herren sade, *"Dödsriket och helvetet blir aldrig mätta, inte heller människans ögon"*. (Ordspråksboken 27: 20)

Vi lämnade platsen och kom snart till en plats vi kallade **"Kittlarnas dal"**. [Kittlar = Eldgropar] Kittlarna var fulla av kokande lera, vi kom nära en av dem. Den första person jag såg var en kvinna. Hennes kropp flöt upp och sjönk ner i den brinnande leran, men när Herren tittade på henne stannade hon upp och blev kvar nersänkt till midjan i leran. Herren frågade henne, *"Kvinna, vad heter du?"* Hon svarade, *"Jag heter Rubiela"*.

Hennes hår var fullt av kokande lera, kött hängde från hennes ben som var svart bränd av elden. Maskar for in genom ögonhålorna, ut ur hennes mun, åter in genom näsan och kom ut genom öronen. När maskarna inte kunde komma in gjorde de ett nytt hål för att komma in i någon annan del av kroppen som förorsakade en fruktansvärd smärta.

Hon ropade, *"Herre, var vänlig! Tag ut mig från denna plats. Ha barmhärtighet med mig! Jag kan inte fortsätta så här längre! Låt det bli ett slut Herre! Jag härdar inte ut längre! Var vänlig och ha nåd med mig"*! Herren frågade henne varför hon var där. Hon sade att hon var där på grund av fåfänglighet, samma text fanns skrivet på metallplattan hon hade på bröstet. I hennes hand hade hon en flaska som såg rätt vanlig ut, men för henne var det en mycket dyrbar parfym. Rubiela var tvungen att ta flaskan som var fylld med syra, och spraya det över hela sin kropp. Det gjorde att allt hennes kött smälte och förorsakade stor smärta.

Hon ropade till Herren, *"Herre, var vänlig, ha nåd med mig! Jag kan inte vara här längre! Bara en enda sekund Herre"*. Jag säger inte att det är synd att använda parfym, men Herren sade att hon var där på grund av sin parfym. Det står skrivet i Femte Mosebok 5: 7, *"Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig"*. Hon var där på grund av sin skönhet, parfym och fåfänglighet som var det viktigaste i hennes liv. Herren Jesus är kungars Kung och herrars Herre! Han bör ha första platsen i ditt liv; det var därför hon var där. Med medlidande såg Herren på henne och sade, *"Rubiela, det är för sent för dig, maskar skall vara din bädd, och maskar skall täcka över dig"*. När Herren sade det, täckte en filt av eld över henne helt. Medan hennes kropp brann i kitteln, plågades hon i en fruktansvärd smärta.

Vi for sedan långt bort och kom till en plats med gigantiskt stora dörrar. När vi kom närmare öppnades dörrarna för oss. På andra sidan såg vi en jättestor grotta. När jag tittade såg jag olik färgad belysning som rörde sig som rökmoln. Helt plötsligt hördes musik: salsa, latinamerikanska rytmer, rock och olika populär musik som folk hör på radio. Herren gjorde

en rörelse med handen, då fick vi se miljoner och miljoner människor som var upphängda i kedjor från händerna. De hoppade vilt över elden.

Herren tittade på oss och sade: ***”Se, detta är dansarnas lön.”*** De fick hoppa vilt upp och ner till takten av musik. Om salsa spelades, då var de tvungna att hoppa i takt med den, om någon annan musik spelades, då fick de hoppa i den takten. De kunde aldrig sluta hoppa. Men värre än så, i deras skor fanns det 15 centimeter långa spetsiga metall pinnar i skosulan [liknande spikar]. Varje gång de hoppade stack de sig på ”spikarna”, de fick aldrig vila. Om någon försökte stanna upp. Då kom demoner på en gång och stack dem med sina spjut, förbannade dem och sade, *”Prisa honom! Detta är ert kungarike nu, Prisa Satan! Prisa honom! Ni kan inte stanna upp, Prisa honom! Prisa honom! Ni måste prisa honom! Ni måste hoppa! Ni måste dansa! Ni kan inte sluta en enda sekund”*.

Det var hemskt att så många av dem var kristna som kände Herren, men de var på någon nattklubb när de dog. Du kanske frågar, ”Var i Bibeln står det att det är fel att dansa”? I Jakob 4: 4 säger Guds ord; *”Ni trolösa, vet ni inte att vänskap med världen är fiendskap mot Gud? Den som vill vara världens vän blir Guds fiende”*. Det står också i 1: a Johannes 2: 15-17, *”Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen, finns inte Faderns kärlek i honom. Ty allt som finns i världen, köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda, det kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja förblir i evighet”*. Kom i håg att världen kommer att upphöra, allt detta kommer att förgås, men den som gör Guds vilja kommer att förbli för alltid.

Mina bröder, när vi lämnade den här platsen då såg vi något som liknade broar som delade helvetet i olika sektioner av plågor. Vi såg en ande som gick över gångbron. Den liknade en docka som finns på jorden; vi brukar kalla dem för ”Treasure Trolls” [saknar Svensk motsvarighet]. De har olika färg på håret, och har en gammal mans ansikte men en ung pojkes kropp; utan sexualorgan. Deras ögon är fulla av ondska. Herren förklarade att det var hopplöshetens andar. Anden hade ett spjut i sina händer och den gick stöddigt på gångbron, som en drottning eller som en vacker mannekäng under uppvisning.

När han gick, stack han människor som fanns under honom. Han förbannade dem och sade, *”Kom i håg den dagen du befann dig utanför en kristen kyrka och du ville inte gå in? Kom i håg den dag de predikade för dig men du ville inte lyssna? Kom i håg den dagen de gav dig ett traktat och du kastade bort den”*? De förlorade själarna försökte täcka över den plats där deras öron brukade finnas. De svarade demonen, *”Sluta! Sluta! Berätta inget mer för mig! Jag vill inte veta mer, sluta”*! Demonen njöt av att göra detta, därför att det förorsakade sådan smärta för själarna.

Vi fortsatte vandra tillsammans med Herren. Bland en stor mängd människor som vi såg,

lade vi märke till en man som ropade högre än de andra som brann där. Han sade, *"Fader, Fader, ha förbarmande med mig"*! Herren hade inte tänkt stanna vid den mannen, men när han sade ordet *"Fader"*, tvärstannade han och vände sig om. Jesus såg på honom och sade, *"Fader? Du kallade mig Fader? Nej, jag är inte din Fader och inte heller är du min son. Om du var min son, då skulle du vara tillsammans med mig i Himlens Kungarike. Du är son till din fader djävulen"*. Omedelbart kom det fram en eldfilt som helt täckte hans kropp.

Herren berättade historien om den mannens liv. Mannen kallade honom Fader för att han hade känt honom. Han brukade gå till kyrkan och lyssna till Gud genom Hans Ord, han hade också fått många löften från Gud. Så vi frågade, *"Vad var det som hände Herre? Varför är han här då"*? Herren svarade, ***"Han levde ett dubbelliv; han levde på ett sätt hemma, och på ett annat sätt i kyrkan. Han tänkte i sitt hjärta, Det finns ingen som bor nära mig, inte pastorn eller någon av bröderna, så jag kan göra vad jag vill. Men han hade glömt att Herrens ögon ser alla våra vägar och att ingen kan ljuga för Herren"***.

Herrens Ord säger, *"Ljug inte för er själva, man kan inte bedra Gud. För allt det en människa sår, det kommer hon också att få skörda"*. (Galaterbrevet 6: 7) Den här mannen plågades tusen gånger mera än andra. Han betalade en dubbel fördömmelse; en för sina synder, och den andra för att han tänkte att han kunde bedra Herren.

I dag försöker människor att gruppera synder i olika kategorier [små synder – stora synder]; de tror att homosexuella, tjuvar, och mördare är större syndare än lögnare och de som skvallrar. Men i Herrens ögon har alla dessa synder samma grad och samma lön. Bibeln säger oss, *"Syndens lön är döden"* *"den själ som syndar kommer att dö"*. (Romarbrevet 6: 23) (Hesekiel 18: 20) Mina vänner och bröder, jag uppmanar er nu att ta emot Jesu inbjudan. Jesus sträcker ut sin nåds hand till dig om du gör bättring. Herrens ord säger att den som vänder om från sin väg och gör bättring, han kommer att få nåd. Det är mycket bättre att tro nu, än att vänta och finna den svåra vägen senare. Gud välsigne dig.

--- 5, e Vittnesbördet ---

Guds Ord säger i Romarbrevet 6: 23, *"Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre"*.

Vi for dit ner, jag upplevde smärtan och känslan av att vara död. Jag var mycket skrämmd av det jag såg. Jag upptäckte att det fanns många, många människor där; alla ropade och skrek rakt ut. Det var fullständigt mörkt där, men med Herrens närvaro försvann mörkret. Vi såg tusentals och tusentals själar som ropade om hjälp och nåd. De ropade till Herren att han skulle ta ut dem från denna plats. Vi upplevde också en stor smärta för vi visste att Herren led enormt när helst Han såg dem.

Många ropade till Herren och bad honom att ta dem ut därifrån, bara för en minut, bara för en sekund. Herren brukade fråga dem, *"Varför vill du ut härifrån"*? *"För att jag vill bli frälst! Jag vill ångra mig och bli frälst"*! Dock är det för sent för dem.

Kära vän som lyssnar till mig nu, nu är enda möjligheten att välja vår eviga destination. Du kan antingen välja en evig plats till frälsning, eller en evig plats till fördömelse.

Vi fortsatte längre neråt. Jag såg att "golvet" som vi gick på var förstört av eld, lera och eld kom ut ur det. Det fanns också en fruktansvärd lukt överallt. Vi var skakade och kväljande av allt lukt, samt av ropet från alla människorna.

Långt borta såg vi en man som stod ända ner till midjan i brinnande jord [gyttja]. När helst han lyfte upp sina armar, lossnade hans kött och föll ner i gyttjan. Vi såg en grå dimma innanför hans skelett, så vi frågade Herren vad det var. Varje person i helvetet hade en likadan dimma. Herren sade att det var deras själ som var fångad i en syndig kropp; som det är skrivet i Uppenbarelseboken 14: 11, *"Röken från deras plåga stiger upp i evigheternas evigheter. De har ingen ro eller vila vare sig dag eller natt, dessa som tillber vildjuret och dess bild och tar emot märket med dess namn"*.

Vi började förstå mycket av sådant vi hade ignorerat på jorden; det mest viktiga och tydligaste budskapet var att vårt liv på jorden avgjorde var vi kommer att tillbringa evigheten.

När vi gick där tillsammans med Herren, förstod vi att det fanns många olika platser i helvetet med olika nivåer av plågor. Vi kom till en plats där det fanns många celler med själar som plågades. Själarna plågades av många olika slags demoner. Demonerna förbannade själar och sade, *"Du förbannade stackare, prisa Satan! Betjäna honom som du gjorde när du var på jorden"*! Själarna pinades oerhört av maskarna; och elden var som syra över hela deras kropp.

Vi såg två män i en fängelsecell, de hade dolkar i sina händer och stack varandra. De sade till varandra, *"Du förbannade stackare! Det är på grund av dig som jag är här! Du gjorde att jag hamnade hit för du förblindade mig för sanningen och tillät mig inte att erkänna Herren! Du tillät mig inte att ta emot Honom! Många gånger hade jag möjligheten men du tillät mig inte att acceptera Honom! Därför är jag nu här, plågad dag och natt"*!

Genom en vision [syn] visade Herren oss deras liv på jorden. Vi såg dem tillsammans på en krog. De blev osams och började slåss. De var redan druckna. En av dem tog en skadad flaska, den andra tog fram en kniv. De högg varandra tills båda var dödligt sårade och dog. De två männen var dömda till att upprepa detta scenario [händelse] för alltid. De plågades också av minnet att de hade varit bästa vänner på jorden, som bröder med kärlek till varandra.

Jag vill berätta för dig i dag, att det finns bara en verklig vän, Hans namn är Jesus från Nasaret. Han är en verklig vän. Han är en trofast vän, som är hos dig varje stund.

När vi fortsatte vidare såg vi en kvinna i en annan cell, hon rullade sig i leran. Hennes hår var helt i oordning och nersmutsad av lera. I samma cell fanns också en stor fet orm. Den slingrade sig mot henne och trängde sig in i hennes kropp med början nerifrån. Hon var

tvingad att ha sexuellt umgänge med ormen. På den här platsen, var alla män och kvinnor som hade hållit på med otukt tvingade att upprepa det här. Dock var de tvungna att göra det tillsammans med en orm som hade 15 cm långa taggar runt om. Ormen förstörde hennes kropp varje gång den trängde sig in i henne. Hon ropade till Herren och bad honom att stoppa detta. Hon ville inte plågas längre. *"Låt det upphöra! Jag vill inte göra det igen! Snälla! Låt det ta slut!"* Hon tiggde Herren om detta medan ormen hela tiden kom in i henne och förstörde hennes kropp om och om igen.

Vi försökte hålla för våra öron, men vi hörde ändå hennes rop. Vi försökte ännu hårdare men det gick inte. Vi sade till Herren, *"Herre, var så vänlig, vi vill inte höra detta längre! Var snäll!"* Herren sade, *"Det är nödvändigt att ni får se detta så att ni kan berätta för andra, för mitt folk förstörs, mitt folk ignorerar frälsningens sanning, den sanna vägen till frälsning"*.

Vi fortsatte vår vandring och såg en mycket stor sjö med tusentals och tusentals människor mitt i elden. De viftade med sina händer och bad om hjälp, men där var många demoner som flög över platsen. Demonerna använde S-formade spjuthuvuden för att skada folket som brann i sjön. Demonerna slog till dem och sade, *"Din förbannade stackare! Nu måste du tillbe Satan! Prisa honom, prisa honom som du gjorde när du var på jorden!"* Där fanns tusentals och tusentals människor. Vi var så rädda, vi kände att om vi inte höll Herrens hand, blev vi lämnade kvar på denna hemska plats. Vi var skrämnda av det vi upplevde och kände.

På avstånd såg vi en man som stod upprätt, han plågades mycket och hade en stor vända. Det var två demoner som flög över honom och plågade honom. De stack sina spjut i honom och tog ut hans revben. De gjorde också narr av honom hela tiden. Även mera än så, Herren visade att han också plågades av bekymmer för sin familj som fanns kvar på jorden. Mannen ville inte att hans familj skulle hamna till samma plats och plåga. Han plågades för att han aldrig berättade för dem om frälsningens budskap. Han plågades när han kom ihåg att de en gång hade haft möjlighet att ta emot detta budskap. Han var en viktig person för sin familj till att föra fram detta budskap, men han valde att ignorera det, och nu var han bekymrad för sina söner och sin fru.

Plågan fortsatte med att demonerna skar av honom armarna, han föll i den brinnande gytthan. På grund av all den smärta från den brinnande gytthan, rörde han sig som en orm från en plats till en annan. Hans kött föll av hans ben på grund av hettan. Sedan fortsatte han att åla som en orm i försök att komma ut därifrån. Men varje gång han försökte, knuffade demonerna honom tillbaka och han sjönk längre ner i gytthan.

Sedan såg vi en stor mängd demoner på en plats. Något tilldrog min uppmärksamhet, jag såg att en demon saknade en vinge. Jag frågade Herren, *"Herre, varför saknar den här demonen en vinge?"* Herren sade, *"Demonen var skickad för ett uppdrag på jorden, men han fullbordade inte det, han blev kastad tillbaka till helvetet av en Guds tjänare. Sedan kom Satan och straffade honom med att bryta av ena vingen"*. Då förstod vi; att som Kristna, har vi auktoritet och makt i Jesu Namn att kasta ut furstar och demoner.

Kära vän som nu lyssnar till dessa ord [original texten är en ljudinspelning], detta vittnesbörd är inte till fördömelse utan till frälsning så att du själv kan kontrollera ditt hjärtas förhållande

inför Herren. Detta är för att du skall kunna vända om till frälsning och inte till fördömelse. Just nu, öppna ditt hjärta inför Herren och bekänn din synd; om Herren kom i denna stund, då skulle du gå med Honom i stället för till den plats där det är plåga, rop och tandagnissel. Där skulle du verkligen förstå varför Jesus betalade ett så högt pris på Golgata kors.

Vi såg många människor i helvetet som inte visste varför de var i helvetet. Deras liv var fullt av aktiviteter som de inte trodde var synd. Kära vän, testa dig själv! Tro inte att lögn, stöld och fåfänglighet är rätt att hålla på med. Sådant är synd inför Herren! Kära bröder, sluta upp med att göra sådant! Jag ger detta budskap så att du kan sluta med att synda medvetet, och desto mera söka Herrens ansikte.

--- 6, e Vittnesbördet ---

Psalm 62: 13 *"Hos dig Herre är nåd. Du lönar var och en efter hans gärningar"*.

En morgon besökte Herren oss i det rummet. Han fattade våra händer och vi började fara neråt. Mitt hjärta var fullt av fruktan, jag kan inte ens beskriva det. Jag visste bara att jag inte fick släppa min hand från min Frälsare. Jag upplevde att Jesus var mitt Liv och mitt Ljus och att allt hopp fanns i Honom, annars skulle jag bli lämnad kvar där. Jag hade aldrig tänkt mig att komma till den platsen. Jag trodde inte ens att en sådan plats existerade. Även om jag var en Kristen, hade jag alltid trott att skärselden var helvetet, men Gud visade mig helvetets verklighet.

När vi kom till helvetet upplevde jag att platsen skakade. Alla demonerna sprang och gömde sig, för ingen av dem kunde utstå Herrens närvaro. Vi hörde hur de fångna själar ropade allt högre, för de visste att Jesus från Nasaret var där. De visste alla att det fanns bara en enda person som möjligen kunde ta dem ut därifrån. De hoppades det, även om det var ett falskt hopp.

Vi vandrade hand i hand med Jesus, och kom till avdelningen för otukt. Jesus vände sig mot en kvinna som var helt omsluten av eld. När Jesus såg henne, kom hon långsamt ut ur elden, även om hennes plåga inte upphörde. Vi såg att hon var fullständigt naken, man kunde se hennes fysiska drag. Hennes kropp var mycket smutsigt och det stank om henne. Hennes hår var helt ovårdat och hon hade en gulaktig lera på kroppen. Hon hade inga ögon och hennes läppar hade fallit i bitar. Hon hade inga öron, bara hål. Med händerna, som var svarta brända in på benen, tog hon upp köttet som hade fallit från hennes ansikte och försökte få ihop det igen. Men detta gav henne ännu svårare smärta.

Då skakade hon och ropade ännu mer, hennes rop upphörde aldrig. Hon var full av maskar och en orm slingrade sig runt hennes arm. Den var mycket tjock och den hade taggar runt kroppen. Hon hade nummer 666 inristat på sin kropp; vildjurets märke som det står om i Uppenbarelseboken. (Uppenbarelseboken 4: 9-11). Hon hade också en metallplatta fastsatt på bröstet, tillverkad i en okänd metall som inte förstördes i elden. På plattan fanns något skrivet på ett främmande språk, men vi förstod det som var skrivet på plattan. Det stod, **"Jag är här på grund av otukt"**.

När Jesus såg henne frågade Han, *”Elena, varför är du på denna plats?”* Medan Elena svarade Herren vred sig hennes kropp av smärta. Hon sade att hon var där på grund av otukt. Hon bad Herren om förlåtelse om och om igen.

Vi fick se händelsen när hon dog. När hon dog, då hade hon sex med en av sina älskare, hon trodde att den person hon bodde tillsammans med hade rest bort. Dock, han kom tillbaka från sitt arbete och hittade henne i sängen tillsammans med någon annan. Han gick in i köket, tog en stor kniv och stack Elena i ryggen. Hon dog och togs till helvetet, precis som när hon dog; helt naken.

I helvetet hade allt materialiserats och hon hade fortfarande kniven i ryggen som förorsakade mycket smärta. Nu hade hon redan varit 7 år i helvetet, hon kom ihåg allt från sitt liv och från sin död. Hon kom också ihåg när någon hade försökt predika för henne om Jesus; att han var den enda som kunde frälsa henne. Men nu var det för sent för henne och för alla andra i helvetet.

Herrens Ord talar mycket och tydligt om otukt. Otukt är att ha sexuell relation utanför äktenskapet. Första Korintierbrevet 6: 13, *”Maten är till för magen och magen för maten, och båda skall Gud göra slut på. Men kroppen är inte till för otukt utan för Herren, och Herren för kroppen”*. Vers 18, *”Fly från otukten! All annan synd som en människa begår är utanför kroppen, men den otuktige syndar mot sin egen kropp”*.

När Jesus hade slutat samtala med henne, kom en eldfilt över henne och vi kunde inte se henne längre. Men vi hörde ljudet när hennes kött brann bland alla andra hemska rop, jag kan inte ens förklara det med ord.

När vi fortsatte vandra med Herren, visade Han oss olika människor: avguda dyrkare, de som praktiserat och utövat häxkonst, omoraliska, äktenskapsbrytare, lögnare och homosexuella. Vi var mycket skrämnda; det enda vi ville var att fara därifrån. Men Jesus fortsatte säga att det var nödvändigt för oss att se så vi kunde berätta för andra, så att de kunde tro.

Vi fortsatte med Jesus, vi höll honom ännu hårdare vid handen. Vi kom till en avdelning som verkligen gjorde intryck på mig. Vi såg en ung man, 23 år gammal, nersänkt till midjan i elden. Vi såg inte exakt vad hans plåga gick ut på, men han hade nummer 666 skrivet på sig. Han hade också en metallplatta på sitt bröst där det stod, **”Jag är här för att jag är vanlig”**. När han såg Jesus, sträckte han ut sin hand mot Jesus och tiggde om nåd. Guds Ord säger i Ordspråksboken 14: 12, *”En väg kan synas rätt för en människa, men till slut kan den leda till döden”*.

När vi läste på hans platta, **”Jag är här för att jag är vanlig”**, frågade vi Herren, ”Herre, hur kan det komma sig”? Sedan frågade Jesus honom, **”Andrew, varför är du på denna plats?”** Han svarade, *”Jesus, när jag var på jorden, tänkte jag bara; att döda och stjäla var synd, därför försökte jag aldrig att komma nära dig”*. I Psalm 9: 18 står det, *”De ogudaktiga skall vika tillbaka ner i dödsriket, alla hednafolk som glömmet Gud”*.

Andrew gjorde ett stort misstag med att klassificera synder, precis som många människor gör i dag. Bibeln är mycket tydlig när den säger att syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv. (Romarbrevet 6: 23) Vidare, när Bibeln talar om synd så klassificeras synder aldrig,

för att alla synder är just synder. Andrew hade möjligheten att lära känna Jesus och att ta emot Honom, det hade han själv räknat ut, men han tog inte vara på möjligheten som Gud hade gett honom. Han kanske hade tusentals tillfällen att få lära känna Herren, men han ville aldrig känna Honom, det var orsaken till att han var där. Sedan täcktes hans kropp över av en stor eldfilt och vi såg honom inte mer.

Vi fortsatte vår vandring med Jesus. På avstånd såg vi något som föll ner, som en mängd stora saker. När vi kom närmare, såg vi att det var människor som just då föll ner till helvetet. Människor som just hade dött på jorden utan att de accepterat Jesus Kristus i sitt hjärta, de anlände nu till helvetet.

Vi såg en ung man, många demoner sprang mot honom och började förstöra hans kropp. På en gång blev hans kropp fylld med maskar. Han ropade, "Nej! Vad är detta? Sluta! Jag vill inte vara på denna plats! Sluta upp! Detta måste vara en dröm! Tag ut mig härifrån"! Han visste inte ens att han var död, och att han hade dött utan att ha Jesus i sitt hjärta. Demonerna drev gäck med honom och plågade hans kropp hela tiden. Sedan kom numret 666 fram på hans panna, och en metallplatta på hans bröst. Även om vi inte kunde se orsaken till varför han hamnat till helvetet, visste vi helt säkert att han aldrig kommer ut därifrån.

Herren sade till oss, "***Plågan i helvetet kommer att bli ännu starkare på Domens dag***". Om de nu plågas så svårt och fruktansvärt, då har jag svårt att föreställa mig hur det kommer att bli efter Domedagen.

Vi såg inga barn där. Vi såg tusentals ungdomar; män och kvinnor från olika nationaliteter. I helvetet existerar inte längre olika nationaliteter eller social status, alla kommer dit för att bli straffade och plågade. Det fanns något där som alla ville, att få en chans att komma ut om så bara för en sekund. De ville också få en droppe vatten till att friska upp sin tunga med, som det berättas i Bibeln om den rike mannen. (Lukas 16: 19) Men för dem fanns inte denna möjlighet längre, de hade bestämt sig för var de ville tillbringa evigheten. De hade beslutat att göra det utan Gud. Gud sänder aldrig någon till helvetet, alla hamnar dit utifrån deras gärningar. I Galaterbrevet 6: 7 står det, "*Bedra inte er själva. Gud bedrar man inte: det människan sår skall hon också skörda*".

I dag har du den stora möjligheten att förändra din eviga destination. Jesus är fortfarande tillgänglig, här och nu. Bibeln säger att medan vi har liv så har vi också hopp. I dag har du liv, missa inte tillfället, det kan vara din sista möjlighet. Gud välsigne dig.

Översättarens tillägg.

Alla svenska bibelcitater är från Svenska Folkbiblens översättning.

Text inom klammer [xxx] innehåller översättarens förtydligande eller kommentar.